

Επιστημονική διαφθορά κι απάτη: μαθήματα από το παρελθόν

Γράφει ο: Πέτρος Αργυρίου

Εισαγωγή

Πολύς θόρυβος έχει δημιουργηθεί γύρω από το plandemic, ένα ντοκιμαντέρ υπό δημιουργία, το πρώτο μέρος του οποίου παρουσιάζει τις «θέσεις» της ερευνήτριας Judy Mikovits και το οποίο, σε ένα κρεσέντο λογοκρισίας, έχει κατέβει ξανά και ξανά από το Youtube.

Η Mikovits, τείνει να πάρει στον χώρο των αντιφρονούντων των καραντινών, τη θέση κάποιου επιστήμονα-αρχετύπου, που προασπίζεται το δημόσιο καλό με κάθε κόστος. Η αλήθεια είναι πως πολλοί από τους ισχυρισμούς της, έχουν κάποια ιδιαίτερη βαρύτητα. Αυτό συμβαίνει, γιατί ήταν στην καρδιά του ερευνητικού κατεστημένου που σήμερα εκθέτει.

Υπάρχει ένα πρόβλημα όμως. Και πολύ σοβαρό μάλιστα. Γιατί η Mikovits λέει κατάφορα ψέματα για τον ρόλο της στο κατεστημένο, που ήταν εξίσου διεφθαρμένος και κατακριτέος. Η Mikovits δεν κυνηγήθηκε, γιατί έλεγε την αλήθεια για τα εμβόλια κατά τον χρυσό της ερευνητικό αιώνα.. Το αντίθετο ακριβώς: Το άστρο της Mikovits ανέτειλε κι εκείνη αποθεώθηκε αρχικά από τα μήνια ακριβώς γιατί η έρευνά της άνοιγε νέους δρόμους για νέα φάρμακα κι εμβόλια. Κι εξοστρακίστηκε εκ των υστέρων, όταν αποδείχθηκε ότι για να το πετύχει αυτό παραποίησε τα στοιχεία της έρευνάς της ή τουλάχιστον δεν διασφάλισε τα κριτήρια που πρέπει κάθε επιστημονική έρευνα να έχει, με το πρώτο να μου φαντάζει πολύ πιο πιθανό από το δεύτερο.

Για αυτό το λόγο, η Mikovits μπορεί πολύ εύκολα να αποδομηθεί: Γιατί δεν γνωρίζει μόνο αυτή πολύ καλά τα αφεντικά της που δουλεύαν για τον Antoni Fauci, αλλά και αυτά γνωρίζουν πολύ καλά το ποια ήταν και τι έκανε.

Μαζί με αυτήν θα αποδομηθούν και όσοι πίστεψαν σε αυτήν και την ακεραιότητά της, με πρώτο και καλύτερο τον Robert Kennedy, που παρείχε την αιγίδα του στο βιβλίο που η Mikovits έγραψε μαζί με τον Ken Heckenlively.

Με το βιβλίο της, το «Η πανούκλα της διαφθοράς», να έχει γίνει Νο1 σε πωλήσεις στο Amazon, η Mikovits έχει ήδη εξαργυρώσει την αντίδρασή της.

Ήμουν μάλλον ο μοναδικός Έλληνας που είχε τότε αντιληφθεί και επιχείρησε να αντιπαλέψει από πού είχε κάνει η Mikovits το 2010, κάτι που σε κάποιες πτυχές του, μοιάζει τόσο με την επιδημία κακής επιστήμης που εξελίσσεται σήμερα.

Αξίζει να σημειωθεί, πως ο τσάρος του συστήματος υγείας των ΗΠΑ, ο Antoni Fauci, έγινε παντοδύναμος εξαιτίας του ρόλου που έπαιξε στο AIDS στα τέλη της δεκαετίας του '80. Όπως σήμερα, η ρεμτεσιβίρη, ένα αποτυχημένο για τον Έμπολα φάρμακο, εγκρίνεται για την αντιμετώπιση του Covid, έτσι και τότε, ένα πειραματικό φάρμακο κατά του καρκίνου που είχε απορριφθεί λόγω της μεγάλης του τοξικότητας, είχε

εγκριθεί ως φάρμακο επιλογής για το AIDS. Και οι ομοιότητες δεν εξαντλούνται σε αυτό και μόνο.

Ακολουθεί το προφητικό μου κείμενο που μέρος του βρίσκεται και στο βιβλίο μου «Θανάσιμες Θεραπείες», εκδ. Etra 2011. Μια δεκαετία πριν. Κι ακόμη επίκαιρο. Όπως είναι τα σημαντικά άρθρα.

Σύνδρομο χρόνιας κόπωσης: Το νέο AIDS

Ζούμε στην εποχή της πληροφορίας. Παρά τις πάρα πολλές θετικές πτυχές της απελευθέρωσης της πληροφορίας υπάρχει μια πολύ αρνητική πλευρά του φαινομένου. Οι «σχολιαστές-αναλυτές-ερευνητές» έχουν γίνει περισσότεροι από τους παρόχους της πληροφορίας. Αυτό το φαινόμενο δείχνει βέβαια μια διεύρυνση της ατομικής συνειδητότητας που λαμβάνει χώρα σε παγκόσμιο επίπεδο από την άλλη όμως συγκαλύπτει μια πολύ ανησυχητική πτυχή της εποχής της ελεύθερης πληροφορίας. Όσο διογκώνεται ο σχολιασμός, τόσο εκτοπίζεται η πρωτογενής πρόσβαση στην πληροφορία. Είναι ελάχιστοι αυτοί πλέον που ανατρέχουν στις πηγές της πληροφορίας με αποτέλεσμα το εποικοδόμημα του «σχολιασμού» να αποκόπτεται από τις ρίζες του.

Η ίδια ιστορία ξανά και ξανά, η ιστορία της ανεξάρτητης δημοσιογραφίας που υποτάχθηκε και εκτράπηκε από τους αρχικούς σκοπούς της, η ιστορία της πραγματικής οικονομίας που μετατράπηκε σε εικονική και εκφυλίστηκε, αυτή η ιστορία εξελίσσεται αυτή την στιγμή στο διαδίκτυο, με βαρόνους του παλιού κόσμου και ηγεμονίσκους του διαδικτύου να φιλοδοξούν να διαμορφώσουν το σε μεγάλο βαθμό άναρχο ακόμη διαδίκτυο κατά τα συμφέροντά τους, να γίνουν οι κερδισμένοι της επόμενης μέρας. Δυστυχώς, ο ηττημένος θα είναι για μια ακόμη φορά η αντίληψη της πραγματικότητας, η πραγματική πληροφορία, καθώς όλο και λιγότεροι χρήστες καταφεύγουν σε αυτή και αρκούνται σε δευτερογενείς και τριτογενείς πηγές.

Μέσω αυτού του μηχανισμού, μια σοβαροφανής ψευδής είδηση μπορεί να μολύνει το διαδίκτυο και να αναπαραχθεί επιδημικά κατά εκατομμύρια μεταλλαγμένους κλώνους της.

Η ιϊκή φύση της φημολογίας και της παραπληροφόρησης ρίχνει ένα πέπλο σε πραγματικά κομβικά σημεία της πραγματικότητας τα οποία διαφεύγουν της ειδησεογραφικής προσοχής και ενδιαφέροντος και διαπιστώνονται μόνο, όταν έχουν πλέον πλήρως εκδηλωθεί, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα αποδρομής τους και πολλές φορές αντιμετώπισης τους.

Για περισσότερο από τρεις δεκαετίες, η κυβερνητική επιστήμη τρομοκρατεί τους πληθυσμούς για να επιβάλει επωφελείς για τις φαρμακευτικές εταιρίες και τους μεγαλομετόχους της και πιθανώς επιζήμιες για τους πληθυσμούς πολιτικές και πρακτικές δημόσιας υγείας. Αυτές οι πολιτικές είναι περισσότερο ορατές στις «καινές επιδημίες», μια μεγάλη ομπρέλα σχεδόν ανυπόστατων σε επίπεδο επιπτώσεων αλλά διαρκώς προβαλλόμενων από το παπικά επιστημονικό-δημοσιογραφικό-πολιτικό και φαρμακευτικό πλέγμα ως υποψήφιοι για τη μεγάλη πανδημία. Ανατριχιαστικές προβλέψεις γίνονται από επίσημα στόματα και φορείς, και παρότι οι προβλέψεις

αυτές ποτέ δεν επιβεβαιώνονται, οι πολιτικές επιβάλλονται στο όνομα της επόμενης απόλυτα αβάσιμης κακής πρόβλεψης. Από τον SARS μέχρι τον Hantavirus, από τη γρίπη των πουλερικών μέχρι τη γρίπη των χοίρων, όλες οι καταστροφολογικές πανδημικές προβλέψεις που παρουσιάζονται ως επικείμενες, διαψεύδονται μόνο από την πραγματικότητα και ποτέ από τα επίσημα χείλη. Το παιχνίδι του ελέγχου των πληθυσμών μέσω του φόβου και της παπικού τύπου αυθεντίας συνεχίζεται ακάθεκτο...

Μια εξαιρετικά κρίσιμη εξέλιξη για τη δημόσια υγεία και την πραγματικότητα των ανθρωπίνων κοινωνιών έλαβε χώρα φέτος (2010), σε σχέση με το Σύνδρομο της Χρόνιας Κόπωσης και την απόπειρα ερμηνείας και αντιμετώπισής του με όρους που αντλήθηκαν από το κατεστημένο του AIDS.

Με βάση την μακροχρόνια και διαρκή έρευνα του γράφοντος αλλά και άλλων αναλυτών, το AIDS είναι μια πολυπαραγοντική, πολυσύνθετη και ετερογενής κατάσταση, η οποία αποδόθηκε εξ ολοκλήρου σε ένα ρετροϊό (προσθέτοντας μεγάλες ομάδες από άλλες παθήσεις στα κρούσματα του AIDS).

Το Σύνδρομο Χρόνιας Κόπωσης από την άλλη είναι ένα ομιχλώδες σύνδρομο το οποίο παρουσιάζει προβλήματα ορισμού, διάγνωσης και φυσικά και θεραπείας.

Μια σειρά παραγόντων, από περιβαλλοντικούς, εργασιακούς, ανοσολογικούς, ψυχολογικούς, διατροφικούς και ιατρογενείς καθώς και συνδυασμοί τους μπορεί να εμπλέκονται στην παθογένεση του Σ.Χ.Κ.

AIDS και Σ.Χ.Κ.

Και οι δύο καταστάσεις ορίζονται ως σύνδρομα. Τα σύνδρομα γενικώς συχνά χαρακτηρίζονται από διαγνωστική ρευστότητα κι ασάφεια.

Για το Σ.Χ.Κ θεραπεία δεν υπάρχει, όπως άλλωστε και για το AIDS, για το οποίο υπάρχει μόνο αγωγή, η οποία στα πρώτα χρόνια του ήταν εξαιρετικά τοξική.

Αυτή η σαφώς μη ικανοποιητική κατάσταση που συναντάμε στο Σ.Χ.Κ ήταν που ώθησε ένα πλούσιο ζευγάρι αμερικανών στο να κάνουν τη σύνδεση Σ.Χ.Κ και AIDS και να μεταφέρουν λογικές του AIDS στο Σ.Χ.Κ. Οι Harvey and Annette Whittemore, γονείς ενός κοριτσιού με Σ.Χ.Κ, προφανώς και δικαίως αποθαρρημένοι από την επικρατούσα κατάσταση σε σχέση με τη Σ.Χ.Κ, αποφάσισαν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Οι Whittemore ήταν οι βασικοί χρηματοδότες για την ίδρυση ενός ανεξάρτητου ερευνητικού ιδρύματος για το Σ.Χ.Κ που ονομάστηκε Ινστιτούτο Whittemore-Peterson. Παρά τις καθαρές προθέσεις τους όμως, τα κριτήρια για την επιλογή των βασικών ερευνητών του ιδρύματος αλλοιώθηκαν από προκαταλήψεις και ιδεοληψίες.

Επηρεασμένοι από το παράδειγμα «επιτυχίας» του ερευνητικού κατεστημένου του AIDS, οι Whittemore σκέφτηκαν: Αν για ένα σύνδρομο (το AIDS) βασικός υπαίτιος είναι ένας ρετροϊός, για ποιο λόγο τότε ένα άλλο σύνδρομο (το Σ.Χ.Κ) να μην οφείλεται επίσης σε ρετροϊό; Με αυτήν την προκατάληψη να ορίζει τις δράσεις τους, οι Whittemore άρχισαν να αναζητούν επιστήμονες που θα μοιράζονταν το ίδιο σκεπτικό με αυτούς και τέτοιου είδους επιστήμονες θα τους έβρισκαν από το κατεστημένο του AIDS, όπως και άλλωστε συνέβη.

Μετά από εικοσαετή θητεία στο Εθνικό ινστιτούτο καρκίνου των ΗΠΑ (NCI) ασχολούμενη με την επίδραση των ρετροϊών (ανάμεσά τους και του HIV) στην ανοσολογική απάντηση και έχοντας διατελέσει επιστημονικός σύμβουλος σε δύο φαρμακευτικές εταιρίες¹, η Judy Mikovits ήταν μάλλον ανενεργή, δουλεύοντας για ένα διάστημα ως μπαργούμαν σε όταν κλαμπ, όταν την βρήκαν οι Whittemore και της πρότειναν συνεργασία με το ινστιτούτο που είχαν ιδρύσει.

Τώρα, τι σχέση μπορεί να έχει ο καρκίνος με το AIDS και το Σ.Χ.Κ; Η απάντηση είναι πάρα πολύ μεγάλη. Ο ιδρυτής του AIDS Robert Gallo, επιδιώκοντας επίμονα να καταδείξει το ρόλο των ρετροϊών στον καρκίνο, μετά τις διαρκείς αποτυχίες του κατεστημένου του καρκίνου και το κλείσιμο της στρόφιγγας της χρηματοδότησης του, μετέθεσε την ρετροϊκή εμμονή του στη νέα γη της επαγγελίας της ιατρικής έρευνας, το AIDS όπου και τελικά θα κατάφερνε να τις επιβάλει.

Ενθαρρυμένοι από την επιτυχία του Gallo, άλλοι ερευνητές θα προσπαθούσαν την δεκαετία του 1980 αποτυχημένα να επιδιώξουν τη σύνδεση ρετροϊών με το Σ.Χ.Κ, απόπειρα που στο πρώτο μισό της δεκαετίας του 1990 εγκαταλείφθηκε λόγω έλλειψης πειστικών ευρημάτων και συνεπακόλουθα χρηματοδότησης.

Η εμμονή των Whittemore και της Mikovits, κατάφερε να αναβιώσει μια δοξασία νεκρή για σχεδόν μια εικοσαετία.

Και η αναβίωση θα ξεκινούσε πάλι από τον καρκίνο! Βρίσκοντας έναν νέο γαμμαρετροϊό, τον XMRV, σε όγκους από ασθενείς με προστατικό καρκίνο και μέσω ενός τυχοδιωκτικού συλλογισμού, οι ερευνητές του ινστιτούτου Whittemore-Petterson, θα επιδίωκαν να εντοπίσουν τον νέο ιό σε ασθενείς με Σ.Χ.Κ και να παγιώσουν μια αιτιολογική σχέση του XMRV με το Σ.Χ.Κ.

Οι ερευνητές ανακοίνωσαν ότι βρήκαν τελικά την πολυπόθητη συσχέτιση: Στην δικιά τους έρευνα, από τους 101 εξεταζόμενους ασθενείς με Σ.Χ.Κ, ο ιός βρέθηκε στους 68! Η σχέση ρετροϊού Σ.Χ.Κ άρχισε να σφυρηλατείται και να επικρατεί. Ενδεικτικό της υποδοχής της έρευνας, ήταν ότι οι N. Y. Times χαιρέτησαν την έρευνα σαν «μια μεγάλη επιτυχία από ένα νεοσύστατο ιατρικό κέντρο». Και δεν ήταν οι μόνοι.

Αν μια αιτιακή σχέση Σ.Χ.Κ ρετροϊού είχε παγιωθεί, οι συνέπειες στη δημόσια υγεία θα ήταν ανυπολόγιστες. Σύμφωνα με τη δημοσίευση της ερευνητικής ομάδας «αξίζει να σημειωθεί ότι το 3,7% των υγιών δοτών στη μελέτη μας, διαγνώστηκε θετικό για αλληλουχίες του XMRV. Αυτό το εύρημα υποδεικνύει ότι αρκετά εκατομμύρια Αμερικανών μπορεί να έχουν προσβληθεί από ένα ρετροϊό».

Μπορείτε να διανοηθείτε τι σημαίνει αυτό; Ένα νέο AIDS που θα αφορά μάλλον το 4% του παγκόσμιου πληθυσμού. Αν διαγνωστείτε θετικοί για τον XMRV, θα πρέπει να λάβετε εφ' όρου ζωής τοξική αντιρετροϊκή αγωγή ακόμη και αν δεν έχετε εμφανίσει ή δεν εμφανίσετε ποτέ Σ.Χ.Κ. Πάσχετε από ένα μεταδοτικό νόσημα, και όλη η ζωή σας, η κοινωνική, η επαγγελματική, η σεξουαλική θα μπει σε καραντίνα.

Όλες οι προσεγγίσεις και πρακτικές του AIDS θα εφαρμόζονταν και στο Σ.Χ.Κ. Δεκάδες εκατομμύρια ανθρωπίνων ζώων θα προσφέρονταν στον βωμό μιας επιστημονικής δοξασίας που κέρδισε έδαφος στην επιστημονική κοινότητα και τα M.M.E.

Ευτυχώς, αυτό το φρικιαστικό ενδεχόμενο αποφεύχθηκε και ο λόγος που αυτό συνέβη ήταν μια σύγκρουση συμφερόντων μέσα στην ίδια την ιατρική επιστημονική

κοινότητα. Γιατί η ψυχιατρική δεν ήθελε να χάσει το Σύνδρομο Χρόνιας Κόπωσης από τα χέρια της.

Μια ομάδα Βρετανών ερευνητών από τα πανεπιστήμια Imperial and King's, πιθανώς και μερικώς παρακινήμένοι από τα ειδικά συμφέροντα του ψυχιατρικού κατεστημένου σε σχέση με το Σ.Χ.Κ, διεξήγαγε τη δική της έρευνα πάνω στη σχέση του νέου ρετροϊού του XMRV και του Σύνδρομου Χρόνιας κόπωσης. Τα ευρήματα τους ήταν σύμφωνα με αυτά μιας άλλης ευρωπαϊκής μελέτης και ήταν σίγουρα συγκλονιστικά: Από τους 168 ασθενείς με σύνδρομο χρόνιας κόπωσης ο ιός βρέθηκε σε... Κανένα. Απολύτως κανένα.

Αυτό είναι ένα τεράστιο σκάνδαλο. Θα μου πείτε έχουμε εξοικειωθεί με τα σκάνδαλα. Το συγκεκριμένο όμως δείχνει ότι ακόμη και στην επιστήμη, όπου η εμπιστοσύνη της κοινωνίας προς αυτήν παραμένει προς το παρόν απαρασάλευτη, επικρατεί παρόμοιος τυχodiωκτισμός και προχειρότητα με αυτήν που επικρατεί στην οικονομία. Αυτή η αγεφύρωτη αντίθεση στα πορίσματα διαφορετικών ερευνών εγείρει επίσης πολλά σοβαρά ερωτήματα για την εγκυρότητα της μεθοδολογίας, των διαγνωστικών εργαλείων και της χρήσης τους, για την αξιοπιστία της ιατρικής έρευνας.

Ο κόσμος, ανυποψίαστος για τα παιχνίδια που παίζονται στο χώρο της έρευνας, γλίτωσε προς το παρόν παρά τρίχα ένα καινούριο AIDS, με όλες τις τρομακτικές επιπτώσεις του στην υγεία, την οικονομία και τον πολιτισμό. Αν μέρος του επιστημονικού κόσμου δεν είχε αντιδράσει (και αυτό για να προστατεύσει τα δικά του συμφέροντα και όχι την ακεραιότητα της επιστήμης), οι ανθρωπinoι πληθυσμοί θα βρίσκονταν προ τετελεσμένων γεγονότων, ανήμποροι να αντιδράσουν ή να αμφισβητήσουν την «επιστημονική αλήθεια».

Η μάχη δεν έχει κριθεί. Μαίνεται ακόμη, εν αγνοία σας. Ακριβώς όπως έκαναν οι gay ακτιβιστές του AIDS, πολλοί ακτιβιστές του Σ.Χ.Κ θα πιέσουν για να δοθεί λύση στο ζήτημα που τους βασανίζει, ακόμη και αν αυτή η λύση είναι ανυπόστατη ή δημιουργεί ακόμη περισσότερα και σοβαρότερα προβλήματα από που υποτίθεται πως λύνει. Οι άνθρωποι προτιμούν την ψευδαίσθηση της ασφάλειας από την αβεβαιότητα, ακόμη και αν αυτή η ψευδαίσθηση είναι καταστροφική (τελικά η ιστορία ξεφούσκωσε οριστικά το 2012, όταν η έρευνα της Mikonits ανακλήθηκε από το επιστημονικό περιοδικό όπου είχε δημοσιευθεί).

Κάθε μέρα, στην επιστημονική κοινότητα δίνονται τέτοιου είδους μάχες για το μέλλον της ανθρωπότητας. Δυστυχώς, οι σοβαροί και μεθοδικοί επιστήμονες εκτοπίζονται και οι λακέδες των πολυεθνικών μαζί με τους λαϊκιστές και τους τυχodiώκτες βρίσκονται σε όλους και μεγαλύτερους αριθμούς στα κέντρα λήψεως αποφάσεων. Εμείς παραμένουμε αμέτοχοι και ανενημέρωτοι και αδιαφορούμε ή αποτυγχάνουμε να προστατεύσουμε αυτούς που θα μπορούσαν να προστατεύσουν την επιστημονική ακεραιότητα και το μέλλον της ανθρωπότητας. Με κάποια έννοια, θα έχουμε το μέλλον που μας αξίζει.

Η Mikonits προχώρησε ακόμη περισσότερο στον επιστημονικό τυχodiωκτισμό της και τώρα επιχειρεί να συνδέσει τον XMRV με το φλέγον θέμα του αυτισμού,

βασιζόμενη σε ένα ιδιαίτερο ανοσολογικό και μιτοχονδριακό προφίλ που εικαζόμενα εμφανίζεται από κοινού στο Σύνδρομο Χρόνιας Κόπωσης και τον αυτισμό.

Η Mikovits, έχοντας πλέον απομακρυνθεί από το Ινστιτούτο, θα δώσει ένα ακόμη μάθημα «ακεραιότητας», παραβιάζοντας το Ινστιτούτο για να υπεξαιρέσει υπολογιστές με αρχεία των ερευνών της, περισσότερο κρίνω από φόβο για άλλες αποκαλύψεις κι όχι για λόγους πνευματικής ιδιοκτησίας, ωθώντας τους πρώην εργοδότες της που πίστεψαν και επένδυσαν σε αυτήν, να την σέρνουν για χρόνια στα δικαστήρια.

Εν ολίγοις, η Mikovits ταύτισε έναν ρετροϊό με μια ασθένεια, φυτεύοντας ή επιτρέποντας να επιμολύνει, ή αρνούμενη ότι επιμόλυνε δείγματα από ασθενείς.

Και δεν είναι η μόνη που λειτούργησε με αυτήν την λογική. Είναι αρκετοί αυτοί που, αν βρουν έναν ιό σε μια ασθένεια, τότε βρίσκουν σε αυτόν την αιτία μιας ασθένειας.

Κι αυτή είναι μια λογική ασφυκτικά στενή. Άνθρωποι χωρίς καμιά επιστημονική παιδεία είναι αρκετά λογικοί για να σκεφτούν ότι, αν βρουν μύγα στο γάλα τους, δεν θα υποθέσουν ότι η μύγα κάνει το γάλα. Και όμως, χιλιάδες επιστήμονες με ηχηρά διαπιστευτήρια καταφεύγουν καθημερινά σε γελοίες εικασίες και κάποιοι από αυτούς θα καταφέρουν να τις επιβάλουν κι όλας.

Και κάθε φορά που το κάνουν είμαστε πιο κοντά σε μια νέα καινή επιδημία ιατρογενούς επινόησης.

Ζούμε σε ένα κόσμο ρευστό. Σε ένα κόσμο που παραδώσαμε όλες μας τις ευθύνες σε ειδικούς και δε στρέψαμε ποτέ ένα κριτικό βλέμμα στο τι κάνουν και πού και γιατί το κάνουν. Μαζί με όλες τις ευθύνες μας χάσαμε και την ελευθερία μας. Ζούμε σε ένα κόσμο στον οποίο είμαστε παντελώς αμέτοχοι και αδύναμοι. Αυτές είναι οι συνθήκες τις οποίες διαμορφώσαμε και οι οποίες ορίζουν τις ζωές μας. Τα υπόλοιπα είναι απλά ιστορία.

(Περίπου μια συνολικά παράγραφος διορθώσεων και προσθηκών έχει μπει στο αρχικό μου άρθρο του 2010 για να γίνει πιο κατανοητό υπό τις σημερινές συνθήκες. Κι εδώ ένα από τα πολλά στην διάθεση μου πειστήρια ότι δεν το κατασκεύασα τώρα <https://agriazwa.blogspot.com/2012/01/blog-post.html>)

Δημοσιευμένο στις 9/5/2020 στο https://agriazwa.blogspot.com/2020/05/blog-post_9.html